

L'hostal de la Creu

Venint del Vallès els pelegrins que seguien el camí Romeu arribaven al coll de la Creu, on se'ls obria un panorama que els devia omplir d'emoció: davant seu tenien la imponent muntanya de Montserrat. Hi havia diversos camins romeus que seguien els pelegrins que anaven a Montserrat com a destinació o com una etapa més del camí de Sant Jaume.

Els que venien del mateix Vallès, de l'est de Catalunya i de Barcelona passant per Sant Cugat conflueixen a Terrassa, d'on la ruta seguia per Vacarisses, el coll de la Creu i Monistrol, coincidint amb l'actual GR-96. És un camí molt antic, reformat per ordre del rei Pere III el Cerimoniós el 1342. El coll de la Creu era una fita important i s'hi va edificar un hostal per atendre els pelegrins, l'hostal de la Creu. Ara en queden unes venerables ruïnes que val la pena visitar pels valors històric, paisatgístic i geològic. Recomanem fer a peu el recorregut entre aquest indret i Monistrol, ja que segueix el vell camí, que conserva part de l'empedrat i de les parets laterals, i travessa el Llobregat pel magnífic pont dels Pelegrins, una obra admirable del segle XIV, amb un arc principal de 37 m de llum, el rècord entre els ponts medievals de Catalunya. Al coll de la Creu i al camí Romeu trobem roques semblants a les de la muntanya de Montserrat: conglomerats, gresos i margues. El color vermellós indica que quan eren sediments van estar en contacte amb l'aire en un clima tropical. En canvi, a la part baixa del camí Romeu, hi ha algunes roques d'origen marí, principalment gresos de color més aviat ocre o grisós, que demostren que en certes èpoques el mar va inundar la zona.

Montserrat és el resultat de l'acumulació de sediments en un gran ventall al·luvial, una mena de delta pedregós format a la desembocadura d'un riu torrencial que baixava d'unes muntanyes que hi havia on ara hi ha el Vallès i el Penedès. L'indret que comentem estava en un dels costats del ventall, aquí arribaven menys sediments que a la part central, on hi ha la part més alta de Montserrat i la grava només circulava per les lleres dels braços derivats del riu principal, de manera que els conglomerats estan en forma de paleocanals. Fora de les lleres les inundacions dipositaven sediments més fins. La gran massa de sediments dipositats es va consolidar i es va aixecar. Milions d'anys d'erosió han donat a Montserrat l'aspecte actual: una alternança de nivells

de conglomerats, la roca més resistent, amb altres de gresos i margues coberts de vegetació.

[despiece]**Nom del paratge:** L'Hostal de la Creu o l'Hostal de la Creu de la Guardiola.

Situació: Al terme municipal de Monistrol de Montserrat. S'hi pot accedir a peu seguint el GR-96, des de Monistrol amb una pujada suau d'1,3 km. En cotxe s'hi arriba per una pista en bon estat que comença a dreta de la carretera C-58 direcció Terrassa, 300 metres passat el pont sobre el Llobregat, a menys de 2 km.

Procedència del nom: Hi havia una creu de terme. Guardiola pot fer referència a una funció de vigilància.

Situació geològica: Forma part de la Depressió Geològica de l'Ebre, concretament en un antic ventall al·luvial.

Importància geològica: Magnífic mirador de la Muntanya de Montserrat, que permet observar de prop els principals tipus de roca del massís.

Materials geològics: Conglomerats, gresos i margues típicament montserratins.

Edat de la formació: Els sediments que van originar les roques es van dipositar durant l'Eocè, període que va dels 56 als 34 Ma enrere.

Curiositats: A la sortida de Terrassa hi ha el carrer anomenat Camí Romeu de Montserrat. A l'inici hi ha una escultura d'un pelegrí tradicional.[/despiece]